

נגד ירושלים

א.

אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן אל יתפלל אדם בביית שיש שם חלונות שנאמר (דניאל ו, יא) וכיון פתיחן ליה בעליתיה (לקבל) [נגד] ירושלים אמר רב כהנא חציף עלי מאן דמצלי בבקתא ואמר רב כהנא חציף עלי מאן דמפרש חמאיה שנאמר (תהלים לב, א) אשרי נשוי פשע כסוי חמאה:

חלונות – סגורמין לו סיון לכו סהוא מסתכל כלפי שמים ולכו נכנע: למלכי צבקהח – צבקהח סכשהוא במקום כניעות חלה עליו אימת מלך ולכו נשבר:

חציף עלי מאן דמצלי צבקהח. ור"ת הכתיב ויאל יחוק לכו צדה (צראשית כד) י"ל דהתם מיירי בהר המוריה כדלמרי' בפסחים פרק האקה (פסחים פח א) לא כילחק סקראו קדה וכו' ח"נ צקהח דהכא מיירי צבקהח במקום סרגילין סם בני אדם לעבור והולכי דרכים: כסוי חמאה. וטעמא לפי סאז מתצייק על חטאו אבל אם מפרש חטאיו דומה סאינו מתצייק עליו ואמרינן לעיל פרק קמא (ברכות יב ב) כל העוסקה דבר ומתצייק מוחלים לו מיד:

ברכות "ד עמ' ב'

ב.

וְדַנְיָאֵל בְּדֵי יָדַע דֵּי רְשִׁים בְּתַבָּא עַל לְבַיְתָהּ וְכוּיָן פְּתִיחָן לָהּ בְּעֵלְיָתָהּ נֶגְדַּי יְרוּשָׁלַם וְזַמְנִין תִּלְתָּהּ בְּיוֹמָא הוּא בְּרַךְ עַל בְּרַכּוּהִי וּמְצִילָא וּמוֹדָא קָדָם אֱ-לֹהֵהּ כָּל קָבַל דֵּי הוּא עֶבֶד מִן קְדָמַת דְּנָה.

When Daniel learned that it had been put in writing, he went to his house, in whose upper chamber he had had windows made facing Jerusalem, and three times a day he knelt down, prayed, and made confession to God, as he had always done.

דניאל ו' י"א

ג.

התפילה היא אמנם עבודה מתיחדת בנפש המתפלל, אבל התנאי ההכרחי להשלמתה שתפעול על המתפלל, הוא ידיעתו השלמה בערכו אל כל העולם החיצון, אז יפעול שלימות נאה על עצמו וזולתו. אבל מי שהתחברות בעבודתו המיוחדת תביאחו להפרד מכל יחש העולם החיצוני, לא יבא לתכלית שלימות התפילה, שהיא צריכה להחיות את האדם להיות מוכן לפעול ולהתפעל בצדק ויושר ע"פ רוח ד' שתעוררהו. ע"כ אל יתפלל אדם אל בביית שיי"ב חלונות, שאפשרות הראי' אל העולם החיצוני תעוררהו על חובתו אל העולם כולו שהוא חי בו. אמנם השימוש של העולם החיצוני צריך שיעלה לצד ההכשר של האושר האמיתי שהוא השלום הכללי, והידיעה האמתית שזאת היא מטרת ירושלים, שממנה יצא דבר ד', ע"כ "כוין פתיחין לי" בעילית' נגד ירושלים."

עין אי"ה, ברכות ה' קכ"ד